

23 Δεκεμβρίου, 1989

[Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΕΝΤΑΥΚΑΣ,

Αιτητής,

v.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ, ΜΕΣΩ ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ
ΑΔΕΙΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η Αίτηση

(Υπόθεση Αρ. 504/88)

Τροχαία Μεταφορά — Ο Περί Ρυθμίσεως Τροχαίας Μεταφοράς Νόμος, 1982, όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 84/84, Άρθρο 9(3) — Άδεια αστικού ταξί — Η εν λόγω διάταξη δημιουργεί νομοθετική υποχρέωση της Αρχής Αδειών να λαμβάνει υπόψη την έκταση, στην οποία οι ανάγκες συγκεκριμένης τροχαίας αστικής περιοχής εξυπηρετούνται επαρκώς και στην έκταση στην οποία η σκοπούμενη οδική χρήση είναι αναγκαία ή ευκαταία προς το δημόσιο συμφέρον.

5

Τροχαία μεταφορά — Αναθεωρητική Αρχή Αδειών — Ιεραρχική προσφυγή — Παράλειψη Αρχής Αδειών να ακούσει τον αιτούντα — Ακρόαση αιτούντος κατά την ακρόαση ιεραρχικής προσφυγής — Η παράλειψη της Αρχής Αδειών δε συνιστά λόγον ακυρώσεως της αποφάσεως της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών — Tsoulouftas v. The Republic (1983) 3 C.L.R. 426 στη σελίδα 431 παρετέθη με επιδοκιμασία.

10

15

Η Αίτηση Ακυρώσεως προσβάλλει απόφαση, με την οποία η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών απέρριψε την ιεραρχική προσφυγή, με την οποία ο αιτών είχε προσβάλει απόφαση της Αρχής Αδειών, με την οποία είχε απορριφθεί αίτησή του για έκδοση αδείας αστικού ταξί με έδρα την Αγία Νάπα και ολόχρονη εξυπηρέτηση.

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, αφού διαπίστωσε ότι στη συγκεκριμένη

περίπτωση η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών προέβη στη δέουσα έρευνα, απέρριψε, με βάση τις νομικές αρχές, που προκύπτουν από τις πιο πάνω περιληπτικές σημειώσεις, την Αίτηση Ακυρώσεως.

5 *Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρίπτεται.*

Αναφερόμενη υπόθεση:

10 *Tsouloftas v. Republic (1983) 3 C.L.R. 426.*

Προσφυγή.

15 Προσφυγή για δήλωση ότι η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, με την οποία επικυρώθηκε απόφαση της Αρχής Αδειών να αρνηθεί στον αιτητή τη χορήγηση άδειας αστικού ταξί με έδρα την Αγία Νάπα, είναι άκυρη και χωρίς οποιοδήποτε αποτέλεσμα.

20 *Α. Παναγιώτου, για τον Αιτητή.*

Μ. Τσιάππα (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β', για τους Καθ' ων η αίτηση.

25 *Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.:* Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την παρούσα προσφυγή ο πιο πάνω αιτητής ζητά από το Δικαστήριο δήλωση ότι η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών ημερομηνίας 20 Απριλίου, 1988, (Παράρτημα 10), που κοινοποιήθηκε σ' αυτόν με επιστολή ημερομηνίας 28 Απριλίου
30 1988, (Παράρτημα 11), με την οποία η πιο πάνω Αρχή επικύρωσε σε ιεραρχική προσφυγή που υποβλήθηκε από τον αιτητή την προσβληθείσα απόφαση της Αρχής Αδειών με την οποία αυτή είχε αρνηθεί στον αιτητή τη χορήγηση άδειας αστικού ταξί με έδρα την Αγία Νάπα, είναι άκυρη και χωρίς οποιοδήποτε
35 αποτέλεσμα. (Παραρτήματα 5 και 6).

40 Ο αιτητής ήταν κάτοχος προσωρινής άδειας οδικής χρήσης αγροτικού ταξί με έδρα και χώρο στάθμευσης το χωριό Ορμήδεια (Παράρτημα 1), σε σχέση με το όχημά του με Αρ. Εγγραφής UP 455. Με αίτησή του ημερομηνίας 15 Νοεμβρίου 1987 (Παράρτημα 2), ο αιτητής ζήτησε τη χορήγηση μόνιμης άδειας οδικής χρήσης αστικού ταξί με έδρα την Αγία Νάπα για

ολόχρονη εξυπηρέτηση. Ο Επαρχιακός Ελεγκτής Μεταφορών Αμμοχώστου ετοίμασε σχετική έκθεση ημερομηνίας 7 Δεκεμβρίου 1987 (Παράρτημα 3) αναφορικά με την πιο πάνω αίτηση, σύμφωνα με την οποία οι μεταφορικές ανάγκες της Αγίας Νάπας εξυπηρετούσαν μόνιμα από σαραντα-οχτώ αδειούχα αστικά ταξί που ήταν αρκετά για τη χειμερινή περίοδο, ενώ για τη θερινή περίοδο μόνο, η Αρχή Αδειών χορηγούσε προσωρινές άδειες σε αγροτικά ταξί της γύρω περιοχής για εξυπηρέτηση των αυξημένων αναγκών αυτής της περιόδου. Σύμφωνα επίσης με την πιο πάνω έκθεση το χωριό του αιτητή η Ορμήδεια είχε πληθυσμό τρεις χιλιάδες κατοίκους που εξυπηρετούνταν κατά τον ουσιαστικό χρόνο από δώδεκα αγροτικά ταξί συμπεριλαμβανομένου και αυτού του αιτητή.

Σε συνεδρία της το Δεκέμβριο 1987 (Παράρτημα 5), αποφάσισε να αρνηθεί τη χορήγηση της αιτούμενης άδειας, αφού έλαβε υπόψη όλα τα σχετικά γεγονότα και περιστατικά της υπόθεσης. Η πιο πάνω απόφαση κοινοποιήθηκε στον αιτητή με επιστολή ημερομηνίας 22 Ιανουαρίου 1988 (Παράρτημα 6), και εναντίον αυτής καταχωρήθηκε ιεραρχική προσφυγή ημερομηνίας 4 Φεβρουαρίου 1988 στην καθ' ης η αίτηση Αναθεωρητική Αρχή Αδειών (Παράρτημα 7).

Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών εξέτασε την πιο πάνω ιεραρχική προσφυγή σε συνεδρία της στις 20 Απριλίου 1988 (Παράρτημα 8), κατά την οποία άκουσε τον αιτητή και το δικηγόρο του και εξέτασε και έλαβε υπόψη της όλα τα σχετικά γεγονότα και περιστατικά της υπόθεσης συμπεριλαμβανομένης και της δήλωσης του κ. Πέτρου Κ. Παπαπέτρου, Κοινοτάρχη του χωριού Ορμήδεια, (Παράρτημα 9), που αναφέρει τα πιο κάτω:

“Εγώ ο υποφαινόμενος Πέτρος Κ. Παπαπέτρου, Κοινοτάρχης του χωριού Ορμήδεια, δηλώ ότι ο Παναγιώτης Πένταυκας, πρόσφυγας από το Πρασιείο Αμμοχώστου και τώρα κάτοικος Ορμήδειας, ιδιοκτήτης του ταξί υπ’ αριθμόν εγγραφής UP455, με προσωρινή έδρα το χωριό Ορμήδεια, δικαιολογημένα ζητά αλλαγή της έδρας του αυτοκινήτου του, διότι το χωριό Ορμήδεια δεν έχει δουλειά κι εκτός αυτού υπάρχουν πολλά ταξί με έδρα το χωριό μας.

Αξιίζει να σημειωθεί ότι με την αλλαγή αυτή δε θα σημειωθεί έλλειψη ταξί στο χωριό μας, γιατί η Κοινότητά μας

εξυπηρετείται πλήρως με τα άλλα υπάρχοντα ταξί.”

5 Η απόφαση της καθ' ης η αίτηση Αρχής Αδειών (Παράρτημα 10), κοινοποιήθηκε στον αιτητή με επιστολή ημερομηνίας 28 Απριλίου 1988 (Παράρτημα 11), και εναντίον αυτής ο αιτητής καταχώρησε στο Δικαστήριο στις 14 Ιουνίου 1988 την παρούσα προσφυγή.

10 Η επίδικη απόφαση εκδόθηκε από την Αναθεωρητική Αρχή Αδειών συνεπεία εξέτασης ιεραρχικής προσφυγής που υποβλήθηκε από τον αιτητή δυνάμει των περί Ρυθμίσεως Τροχαίας Μεταφοράς Νόμων του 1982 και 1984 (Νόμοι Αρ. 9/82 και 84/84).

15 Το σκεπτικό της απόφασης της Αρχής Αδειών που επικυρώθηκε με την επίδικη απόφαση χωρίς οποιαδήποτε αλλαγή αποτελεί επίσης το σκεπτικό της ίδιας της επίδικης απόφασης.

20 Η επίδικη απόφαση εκδόθηκε σαν μέρος της άσκησης των Νομοθετικών εξουσιών που χορηγούνται στην Αναθεωρητική Αρχή Αδειών με το άρθρο 4Α των περί Ρυθμίσεως Τροχαίας Μεταφοράς Νόμων του 1982 και 1984 (Νόμοι 9/82 και 84/84).

25 Σύμφωνα με το άρθρο 5(1) και 5(6)(β) των περί Ρυθμίσεως Τροχαίας Μεταφοράς Νόμων, η μεταφορά επιβατών επί μοτοθώσει αποτελεί οδική χρήση για την οποία είναι αναγκαία η εξασφάλιση άδειας δυνάμει των διατάξεων των πιο πάνω Νόμων. Για τούτο το άρθρο 5(3) δίδει γενικώς διακριτική εξουσία παροχής αδειών οδικής χρήσης, συμπεριλαμβανομένης και της πιο πάνω οδικής χρήσης μεταφοράς επιβατών επί μοτοθώσει. Η χορήγηση άδειας μεταφοράς επιβατών με ταξί επί μοτοθώσει διέπεται ειδικά από το άρθρο 9 των περί Ρυθμίσεως Τροχαίας Μεταφοράς Νόμων στο οποίο και αναφέρεται, σε σχέση με τέτοια μεταφορά με ταξί που έχει έδρα και χώρο στάθμευσης εντός αστικής τροχαίας περιοχής, σαν “άδεια αστικού ταξί”. Το εδάφιο (3) του άρθρου 9 δημιουργεί νομοθετική υποχρέωση της Αρχής Αδειών κατά την άσκηση της διακριτικής της εξουσίας για τη χορήγηση άδειας αστικού ταξί να λαμβάνει υπόψη μεταξύ άλλων την έκταση στην οποία οι ανάγκες της συγκεκριμένης αστικής τροχαίας περιοχής εξυπηρετούνται επαρκώς και στην έκταση στην οποία η σκοπούμενη οδική χρήση είναι αναγκαία η ευκαιρία προς το δημόσιο συμφέρον.

30

35

40

Κάτω από το φως των πιο πάνω προνοιών του Νόμου και των γεγονότων που είχαν τεθεί ενώπιόν της ήταν εύλογα επιτρεπτό στην Αναθεωρητική Αρχή Αδειών να καταλήξει, ότι οι μόνιμες μεταφορικές ανάγκες της Αγίας Νάπας, εξυπηρετούνταν επαρκώς από τα υφιστάμενα αδειούχα αστικά ταξί και ότι ήταν πιθανό να παρουσιάζονταν προβλήματα στην εξυπηρέτηση του χωριού Ορμηδεια με την απώλεια του αγροτικού ταξί του αιτητή και έτσι να επικυρώσει σαν ορθή την απόφαση της Αρχής Αδειών, να αρνηθεί τη χορήγηση της αιτούμενης άδειας.

5

Επίσης από τα πιο πάνω γεγονότα ο ισχυρισμός του αιτητή περί ελλειπούς έρευνας πρέπει να απορριφθεί, γιατί είναι φανερό, ότι η επίδικη απόφαση λήφθηκε κατόπιν διεξαγωγής της δέουσας έρευνας οπότε και ουδεμία πλάνη περί τα πράγματα υπάρχει.

10

15

Τέλος ο ισχυρισμός του αιτητή, ότι η επίδικη απόφαση λήφθηκε χωρίς αυτός να ακουσθεί σύμφωνα με τις πρόνοιες του Άρθρου 5(14) του Νόμου Αρ. 9 του 1982, δεν ευσταθεί γιατί έστω και αν θεωρηθεί ότι ο αιτητής δεν είχε ακουστεί από την Αρχή Αδειών, αυτός είχε ακουστεί από την Αναθεωρητική Αρχή Αδειών κατά την ακρόαση της ιεραρχικής προσφυγής ενώπιόν της. Σχετικό είναι το ακόλουθο απόσπασμα από την υπόθεση *Tsouloftas v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 426 στη σελ. 431:

20

25

“A hierarchical recourse is not a judicial proceeding in any sense. It is not intended to review the correctness of the hierarchically subordinate organs’s decision by reference to the soundness of the reasoning propounded in support thereof but, to establish a second tyre in the decision-taking process, designed to eliminate mistakes as well as abuse of authority by subordinates. Hence it is at least as feasible for the superior in hierarchy to take any decision that the subordinate body could reasonably take in the first instance.”

30

35

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

*Η προσφυγή απορρίπτεται
χωρίς έξοδα.*

40